

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a JUDr. Petra Polácha ve věci

žalobkyně: **S. H., s. r. o.**
sídlem
zastoupená společností U., s. r. o.
sídlem

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 2. 2016, č. j. 7077/16/5100-41451-711970

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V projednávané věci jde o delegaci místní příslušnosti k výkonu správy daní. V záhlaví uvedeným rozhodnutím žalovaný podle § 18 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, delegoval místní příslušnost k výkonu správy všech daní, s výjimkou daně z nemovitých věcí a daně z nabytí nemovitých věcí, z Finančního úřadu pro hlavní město Prahu na Finanční úřad pro Královéhradecký kraj, a to s účinností od 21. dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž bylo toto rozhodnutí oznámeno.

II. Žaloba

2. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou v plném rozsahu. Domnívá se, že rozhodnutí je nesprávné a založené na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu.
3. Podle žalobkyně žalovaný nerespektoval základní zásady správy daní: delegace bude nadměrným způsobem žalobkyni zatěžovat (porušení § 5 odst. 3 daňového řádu), žalobkyni i státu budou vznikat zbytečné náklady (rozpor s § 7 odst. 2 daňového řádu). Delegace tak podle žalobkyně není účelná (rozpor s § 18 odst. 1 daňového řádu).
4. Žalovaný neprovedl žalobkyní navržené důkazy, což vyústilo ve vydání nesprávného rozhodnutí. Klíčové je posoudit, v obvodu kterého správce daně je vykonávána nejvýznamnější část ekonomické činnosti žalobkyně. Za nejvýznamnější část činnosti je nutné považovat řízení činnosti žalobkyně a dále zpracování a uložení účetnictví. Uvedené okolnosti jsou klíčové i pro správu daní. Žalovaný nesprávně považoval za nejvýznamnější kritérium, kde se odehrává manipulace se zbožím a kde dochází k obsluhování hovorů se zákazníky.
5. K prokázání tvrzení, že porady obchodního týmu probíhají v sídle žalobkyně na adrese, navrhla žalobkyně výslech D. K., P. U., J. P., J. K. či M. K. Žalovaný navržené důkazy neprovedl a nezkoumal, zda je žalobkyně z místa sídla skutečně řízena. Provedení zmiňovaných výslechů žalobkyně navrhla v řízení před soudem.
6. Žalobkyně žalovanému navrhla rovněž provedení výslechů zástupců obchodních korporací, s nimiž žalobkyně obchoduje, konkrétně výslech P. B., zástupce ZCZ s. r. o., J. S., zástupce A. – Čechy s. r. o., a P. P., zástupce J. L. s. r. o. Ani tyto důkazy žalovaný neprovedl a nezkoumal, zda jsou v sídle žalobkyně vykonávána obchodní jednání. Provedení zmíněných důkazů proto žalobkyně navrhla v řízení před soudem.
7. Za nejpodstatnější složku účelnosti delegace místní příslušnosti k výkonu správy daní považuje žalobkyně místo uložení a zpracování účetnictví a dokladů s tím souvisejících. K důkazu, že je účetnictví zpracováváno v místě sídla žalobkyně, kde je rovněž uloženo, navrhla žalobkyně vyslechnout externí účetní Ing. L. C. Žalovaný ani tento důkaz neprovedl a skutečnost, kde je zpracováváno účetnictví, nezkoumal. Také provedení tohoto důkazu navrhla žalobkyně v řízení před soudem.
8. Žalobkyně neshledává důvod, v čem měla spočívat účelnost delegace místní příslušnosti, bude-li docházet k obtěžování žalobkyně a budou-li správci daně i žalobkyni vznikat z důvodu cestování do sídla žalobkyně či správce daně zbytečné náklady.
9. Ani skutková zjištění žalovaného neodůvodňují účelnost delegace. Z šetření Finančního úřadu pro Královéhradecký kraj dne 16. 6. 2015 vyplynulo, že v provozovně žalobkyně, Hradec Králové, je umístěno jen zákaznické centrum. V Prostějově má žalobkyně umístěno servisní centrum řešící reklamace. V Brně má obchodní kancelář pro řešení záležitostí na Slovensku a na jižní Moravě. V sídle žalobkyně v Praze probíhají strategická jednání s obchodními partnery a porady obchodního týmu. Uvedený popis obchodních aktivit žalobkyně neodůvodňuje změnu místní příslušnosti na Finanční úřad pro Královéhradecký kraj. Skutečnost, že žalobkyně v kontaktech uvádí telefonní čísla s předvolbou Královéhradeckého kraje, vyplývá z toho, že v Hradci Králové provozuje call centrum pro vyřizování hovorů. Uvedená skutečnost nemůže být důvodem delegace místní příslušnosti. Ostatně žalovaný

nevysvětluje, proč je pro správu daně účelnější právě umístění call centra. Z jedné nahodilé a neohlášené návštěvy v sídle žalobkyně, při níž nikdo nebyl zastižen, nelze dovodit, že by se v sídle nikdo nezdržoval. Uvedenou chybu v úsudku popsal Aristoteles jako neúplnou indukci.

10. Žalobkyně uzavřela, že pro delegaci místní příslušnosti pro správu daní není rozhodující, kde je uloženo zboží, či kde operátorky přijímají telefonní hovory od zákazníků. Zásadní roli hraje místo uložení daňových dokladů a účetnictví; tím je sídlo žalobkyně.
11. Žalobkyně proto navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil, věc mu vrátil k dalšímu řízení a přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný ve svém vyjádření v podrobnostech odkázal na spisový materiál a odůvodnění napadeného rozhodnutí. Rozhodnutí podle žalovaného odpovídá aktuálně zjištěnému skutkovému stavu doloženého obsahem spisového materiálu.
13. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný popsal a prokázal existenci všech relevantních skutečností, které byly podkladem pro jeho vydání. Skutečnosti rozhodné pro posouzení skutkového stavu byly zjištěny co nejúplněji.
14. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci soudem

15. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), v mezích uplatněných žalobních bodů. Ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (*ex officio*), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.
16. O žalobě rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť žalobkyně i žalovaný vyjádřili svůj souhlas s projednáním věci bez nařízení jednání a soud neshledal potřebu provádět dokazování. Pokud jde o důkazní návrhy žalobkyně, ona sama konání ústního jednání nepožadovala (ačkoli důkazy lze provádět jen u jednání), pro posouzení věci jsou však nadbytečné (podrobněji viz bod 30 níže).
17. Soud dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
18. Institut delegace místní příslušnosti je upraven v § 18 odst. 1 daňového řádu. Podle tohoto ustanovení *může na žádost daňového subjektu nebo z podnětu správce daně nejbližše společně nadřízený správce daně delegovat místní příslušnost ke výkonu správy daní na jiného věcně příslušného správce daně, jestliže je to účelné nebo jsou-li pro výkon správy daní potřebné mimořádné odborné znalosti; proti rozhodnutí ve věci delegace nelze uplatnit opravné prostředky*. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu k tomu v rozhodnutí ze dne 17. 7. 2008, č. j. 7 Afs 13/2007 - 54, publ. pod č. 1720/2008 Sb. NSS, uvedl, že *„řádná správa daní (...) vyžaduje ovšem, aby v konkrétních případech tam, kde to požadavky řádné správy vyžadují, byla zákonem stanovená příslušnost prolomena, a správu konkrétní daně konkrétního daňového subjektu vykonával jiný správce daně než ten, koho označuje zákon.“*
19. V nyní projednávaném případě bylo aplikováno kritérium účelnosti, které je neurčitým právním pojmem, jenž správní orgán interpretuje a aplikuje na konkrétní věc. Dle odborné komentářové literatury k daňovému řádu bude kritérium účelnosti naplněno např. v situaci, *„kdy má podnikající fyzická osoba trvalý pobyt v územním obvodu působnosti jiného správce daně než svou provozovnu, v níž fakticky vykonává své podnikatelské aktivity. V takovém případě bude s ohledem na zásady hospodárnosti, efektivitivy a šetřivosti daňového řízení vhodné delegovat místní příslušnost ke správě daňových povinností na správce daně, v jehož obvodu územní působnosti se nachází provozovna této fyzické osoby, neboť zde budou k dispozici všechny dokumenty a jiné podklady sloužící k prokazování skutečností tvrzených daňovým subjektem v rámci daňových řízení, zde se bude zpravidla provádět místní šetření či daňová kontrola týkající se daňových povinností tohoto*

daňového subjektu (srov. § 80 odst. 1 a § 85 odst. 2). Obdobně je namístě postupovat v případě, kdy se sídlo právnické osoby zapsané v příslušném veřejném rejstříku liší od místa skutečného sídla této právnické osoby, tj. místa, na němž právnická osoba skutečně vykonává svou činnost, z něhož je skutečně řízena (srov. komentář k § 13 bod 17 a násl.). Výkon správy daní takových daňových subjektů místně příslušným správcem daně na základě jeho kompetence operovat při správě „svých“ daňových subjektů mimo svůj obvod územní působnosti (srov. § 14) by byl značně neefektivní a ne hospodárny“ (viz Baxa, J. a kol., *Daňový řád, Komentář I. díl*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2011).

20. Rovněž dle judikatury Nejvyššího správního soudu je při rozhodování o delegaci potřeba zkoumat právě skutečnost, zda k reálné ekonomické činnosti daňového subjektu dochází v místě jeho sídla, které je uvedené v obchodním rejstříku, provozovny nebo na jiné adrese, včetně toho o jaký druh činnosti se jedná (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2016, č. j. 1 As 230/2016-20, publikovaný pod č. 3486/2016 Sb. NSS). Na totožných východiscích je založena i rozhodovací praxe zdejšího soudu (viz rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 17. 8. 2016, č. j. 62 Af 60/2015-37, nebo ze dne 16. 2. 2017, č. j. 30 Af 101/2015-67).
21. Pro věcné posouzení případu je tedy klíčové, co skutková zjištění žalovaného, resp. Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Finančního úřadu pro Olomoucký kraj a Finančního úřadu pro Královéhradecký kraj, vypovídají o činnosti žalobkyně a o místu její reálné činnosti.
22. Dne 14. 4. 2015 provedl Finanční úřad pro Olomoucký kraj místní šetření na adrese provozovny žalobkyně v Prostějově,, za účelem zjištění skutečného sídla. Zjistil, že žalobkyně je na vstupu do budovy označena. V budově se nachází servisní dílna, kde pracují 3 zaměstnanci. Hlavní centrála je v Hradci Králové, kde jsou kanceláře společnosti, zpracovává se tam účetnictví, zajišťuje se styk se zákazníkem, působí tam jednatel M. I. (viz protokol č. j. 873388/15/3106-00510-707973).
23. Finanční úřad pro Královéhradecký kraj se v rámci místního šetření dne 12. 6. 2015 dostavil do provozovny žalobkyně na adrese Na Brně 1972, Hradec Králové, za účelem ověření skutečného sídla. Jednatel žalobkyně M. I. mu popsal činnost žalobkyně a její finanční a majetkové poměry. Žalobkyně se zabývá dovozem a velkoobchodní činností v České a Slovenské republice. Předmětem podnikání je spotřební elektronika a příslušenství. V Hradci Králové funguje zákaznické centrum, kde se vyřizují dotazy a další záležitosti se zákazníky, marketing. Logistické centrum je externě zajištěno u Jihlavy. V Prostějově se nachází servisní středisko řešící reklamace. Žalobkyně má dále obchodní kancelář v Brně pro řešení záležitostí na Slovensku. V Praze je kancelář, kde probíhají nejdůležitější schůzky a jednání; většina partnerů je z Prahy. Jednatel bývá v Praze přibližně dvakrát týdně, v Hradci Králové je jedenkrát týdně, jezdí do Prostějova, do Jihlavy, na Slovensko; většinu času tráví na cestách. V Hradci Králové se nachází cca 7 kanceláří pro administrativu, marketing a zákaznické centrum. Společnost má 31 zaměstnanců, většina je v terénu; v Hradci Králové je 10 zaměstnanců, v Prostějově 3. Účetnictví zpracovává externě paní C. z Pardubicka (viz protokol č. j. 1149131/15/2701-60566-603982).
24. Z internetových stránek žalobkyně vyplývá, že sídlo se nachází na adrese Štěrboholská 1434/102a v Praze, servis na adrese, Prostějov, a zákaznický servis na adrese, Hradec Králové (srov. výpis z internetových stránek žalobkyně ze dne 15. 7. 2015, založený ve správním spisu).
25. Při místním šetření na adrese sídla žalobkyně dne 28. 7. 2015 Finanční úřad pro hlavní město Prahu zjistil, že se na dané adrese nachází areál se skladovacími prostory a kanceláři, žalobkyně zde má označení i kancelář. Podle správce areálu se zde málo kdy vyskytuje osoba oprávněná jednat jménem žalobkyně (srov. protokol č. j. 5375798/15/2010-62561-110866).
26. Dne 18. 9. 2015 byl žalovanému doručen podnět Finančního úřadu pro hlavní město Prahu na delegaci místní příslušnosti k výkonu správy daní na Finanční úřad pro Královéhradecký kraj. Přípisem ze dne 9. 11. 2015, č. j. 38433/15/5100-41451-710911, vyzval žalovaný žalobkyni k vyjádření. Žalobkyně s návrhem na delegaci přípisem ze dne 8. 12. 2015 nesouhlasila.

Zdůraznila, že v Praze dochází ke strategickému rozhodování a k obchodním jednáním s partnery; je zde uloženo účetnictví. K tomu navrhla provedení důkazů. Žalovaný v napadeném rozhodnutí argumentaci žalobkyně nepřisvědčil a navrhované důkazy neprovedl. Zdůraznil, že těžiště podnikatelské činnosti žalobkyně je soustředěno v působnosti Finančního úřadu pro Královéhradecký kraj, kde žalobkyně provozuje významnou část své podnikatelské činnosti.

27. Soud je přesvědčen, že uvedená zjištění potvrzují účelnost delegace místní příslušnosti na Finanční úřad pro Královéhradecký kraj, s uloženíím spisu na územním pracovišti v Hradci Králové. Z provedených místních šetření vyplynulo, že těžiště obchodní činnosti žalobkyně probíhá fakticky v Hradci Králové, kde se nachází 7 kanceláří, dochází zde ke kontaktu s klienty, realizaci marketingu a minimálně jednou týdně se zde zdržuje i jednatel společnosti, který zde byl při místním šetření zastížen. Z vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti za rok 2014 vyplývá, že žalobkyně má 34 zaměstnanců, kteří mají jako místo výkonu práce uveden Hradec Králové. V provozovně v Prostějově je pouze servisní centrum, kde se řeší reklamace. V kanceláři v Praze je evidováno sídlo společnosti; nikdo zde při místním šetření nebyl zastížen a podle správce objektu se zde zástupci žalobkyně příliš často nevyskytují. Z internetových stránek žalobkyně (<http://shop.solight.cz>) vyplývá, že sídlo je v Praze, nicméně zákaznický servis je v provozovně v Hradci Králové.
28. Podle žalobkyně je pro určení místní příslušnosti pro správu daní rozhodující místo uložení účetních dokladů, místo obchodního řízení žalobkyně či místo schůzek s klienty; tím je Praha. K tomu soud uvádí, že jakkoliv je obchodní řízení společnosti či místo jednání s obchodními partnery zásadní pro fungování žalobkyně a pro její ziskovost a stabilitu na trhu, není zapsané sídlo v Praze rozhodující pro účelnost výkonu správy daní. Ta je vázána na realizaci vlastních podnikatelských aktivit žalobkyně, k níž dochází především v provozovně v Hradci Králové.
29. Ani pokud by v pražském sídle žalobkyně bylo skutečně uloženo účetnictví a další účetní doklady, jak žalobkyně uváděla v podané žalobě, nemohlo by to zvrátit správnost závěru žalovaného o účelnosti delegace pro správu daní na Finanční úřad pro Královéhradecký kraj. Skutečnost, kde jsou uloženy účetní dokumenty daňového subjektu, není důvodem pro konstatování, že nebylo splněno kritérium účelnosti. *„Místní šetření či daňová kontrola nejsou vázány pouze na místo uložení účetních dokumentů, nýbrž je možné kontrolovat a zjišťovat informace i při realizaci podnikatelských aktivit [daňového subjektu] přímo v místě jeho provozovny. Rovněž je nutné zmínit, že daňového poradce může daňový subjekt změnit relativně snadno a často. Změnu místa, kde daňový subjekt vyvíjí obdobné podnikatelské aktivity, pak nebude možné provádět stejně často a snadno, a proto je vhodné, pokud je místní příslušnost určena podle sídla provozovny daňového subjektu“* (viz bod 16 citovaného rozsudku č. j. 1 As 230/2016-20). Vzhledem k tomu, že účetnictví pro žalobkyni zpracovává externě Ing. C., pro rozhodnutí o delegaci místní příslušnosti není rozhodné, kde má účetní uloženy svěřené účetní doklady od žalobkyně. Zásadní pro účelnost správy daní tak je již zmíněné reálné uskutečňování podnikatelských aktivit žalobkyně, nikoliv uložení účetních dokladů, neboť místo jejich uložení může být poměrně snadno měněno (oproti nákladnosti a náročnosti změn souvisejících s přesunem fungující provozovny).
30. Z uvedených důvodů soud neprováděl dokazování navrhovanými výslechy svědků z řad členů obchodního vedení žalobkyně (D. K., P. U., J. P., J. K. ani M. K.), jejích obchodních partnerů (P. B., J. S., P. P.) či výslechem externí účetní Ing. L. C. I pokud by tito svědci potvrdili tvrzení žalobkyně, že obchodní vedení a schůzky s obchodními partnery probíhají v sídle žalobkyně v Praze, resp. že jsou v něm uloženy účetní doklady a účetnictví, nebyl by vyvrácen závěr žalovaného o účelnosti delegace místní příslušnosti pro výkon správy daní určené podle sídla provozovny žalobkyně v Hradci Králové. Výslech těchto osob by proto byl v projednávané věci nadbytečný.
31. Soud nesouhlasí se argumentací žalobkyně, že žalovaný jí navrhované důkazy opominul. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný k návrhu na výslech obchodních partnerů a obchodních zástupců uvedl, že *„je nepovažuje za relevantní a mající vypovídací hodnotu, neboť má za to, že*

skutečnosti rozhodné pro delegaci místní příslušnosti daňového subjektu jsou dostatečně objasněny a výsledek by nevedl k novým zjištěním.“ Uvedené návrhy důkazů považoval žalovaný za nadbytečné, neboť povaha sídla byla podle jeho názoru dostatečně zjištěna (viz strana 4 rozhodnutí). K návrhu na výsledek účetní žalovaný uvedl, že ohledně uložení účetnictví se žalobkyně vyjadřovala protichůdně. Nejprve uváděla, že jsou uloženy u externí účetní v Hradci Králové, potom sdělila, že jsou uloženy v pražském sídle žalobkyně. Žalovaný uzavřel, že „*místo uložení účetnictví daňového subjektu není samo o sobě důvodem k delegaci místní příslušnosti a je na něj nablíženo pouze jako na pomocné hledisko při rozhodování.*“ Z uvedených důvodů žalovaný výsledek pro nadbytečnost neprovedl. Jak Ústavní soud, tak správní soudy setrvale judikují, že správní orgány nejsou povinny provést všechny navržené důkazy, svůj postup však musí náležitě odůvodnit [např. nálezy Ústavního soudu ze dne 16. února 1995, sp. zn. III. ÚS 61/94 (N 10/3 SbNU 51), a ze dne 12. června 1997, sp. zn. III. ÚS 95/97 (N 76/8 SbNU 231)]. V tomto případě se žalovaný ke vzneseným návrhům vyjádřil a snesl argumenty, proč tyto důkazy neprovedl. Námitka, že navrhované důkazy byly opomenuty, tak není důvodná. Ostatně k závěrům o nadbytečnosti navrhovaných důkazů pro projednávanou věc dospěl i soud (viz bod 30 shora).

32. Soud nepřisvědčil ani námitkám o porušení základních zásad daňového řízení, konkrétně zásady ekonomie řízení. Výše bylo vysvětleno, že delegace místní příslušnosti v projednávaném případě proběhla v souladu s § 18 odst. 1 daňového řádu. Zjištěné skutečnosti odůvodňují účelnost provedené delegace. Místní příslušnost správce daně určená podle provozovny žalobkyně, v níž dochází k zásadní ekonomické činnosti, je účelná i s ohledem na případnou daňovou kontrolu a zjišťování informací v místě provozovny. Vybočení ze zmíněných základních zásad daňového řízení soud v projednávané věci neshledal.
33. Nedůvodnou shledal soud rovněž namítanou chybu v úsudku (neúplnou indukci) žalovaného, že se v zapsaném sídle žalobkyně nikdo nezdržuje. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vycházel ze závěrů místního šetření Finančního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 28. 7. 2015 a z vyjádření správce areálu, že se zástupci žalobkyně v sídle často nevyskytují. Závěr o účelnosti delegace místní příslušnosti ovšem neodůvodnil tím, že se v zapsaném sídle žalobkyně nikdo nevyskytuje, nýbrž závěrem, že k hlavní podnikatelské činnosti žalobkyně dochází v provozovně v Hradci Králové. Uvedená námitka žalobkyně tak není důvodná.
34. V intencích výše uvedeného je krajský soud přesvědčen, že i pokud by skutečně daňové doklady a účetnictví žalobkyně byly uloženy v sídle žalobkyně v Praze, resp. pokud by v místě jejího sídla docházelo ke schůzkám obchodního vedení, případně k jednání s obchodními partnery, nevyvrací tyto skutečnosti správnost závěrů žalovaného o účelnosti delegace místní příslušnosti pro správu daní na Finanční úřad pro Královéhradecký Kraj. Skutečnosti zjištěné v předcházejícím správním řízení potvrzují, že v královéhradecké provozovně žalobkyně dochází k hlavním podnikatelským aktivitám, sídlí zde převážná většina zaměstnanců žalobkyně a je zde k zastížení i jednatel společnosti. Námitky žalobkyně zpochybňující účelnost delegace místní příslušnosti tak nejsou důvodné.

V. Závěr a náklady řízení

35. S ohledem na vše shora uvedené soud neshledal důvodným žádný z žalobních bodů, a proto v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.
36. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. 5. 2018

Mgr. Milan Procházka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová